

РЕШЕНИЕ

№ 14832

гр. София, 30.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 14.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров
Людмила Коева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора
Яни Костов, като разгледа дело номер **974** по описа за **2025** година докладвано
от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/,
вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от С. С. Ц., подадена чрез адв. Ж. срещу Решение №
5237 от 02.12.2024 г. по АНД № 8143/2024г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно
отделение, 3-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление №
№BG2024/5800-62/НП от 17.04.2024г. на заместник - директор на ТД Митница С., Агенция
„Митници“, с което на основание чл.231, вр. чл.233, ал.1, вр.ал.3 и ал. 6 от Закона за митниците
(ЗМ) на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 13 600 лева,
нарушение на чл.233, ал.1, вр. ал.3 от ЗМ и са отнети в полза на държавата тютюневите изделия,
недекларирани по установения ред - 1000 кутии цигари, съдържащи общо 20 000 къса цигари,
облепени с валиден български акцизен бандерол, марка DUNHILL, с единична цена върху
потребителската опаковка от 6.80 лева за кутия и обща пазарна цена от 6800 лева.

В жалбата се твърди, че въззивното решение е незаконосъобразно, като постановено в нарушение
на материалния и процесуален закон. Твърди се необоснованост на изводите на СРС за
доказаност на вмененото нарушение. Като допуснато процесуално нарушение от въззивната
инстанция е посочено, че не е взет предвид пропускат да се посочи в АУАН законовата разпоредба,
съдържаща административното задължение, което да е нарушено виновно от касатора, което
възпрепятствало правилното възприемане на твърдяното нарушение и адекватната защита на

наказаното лице. За първи път в НП била конкретизирана нормата на чл.33, ал.2 от ЗТТСИ, която разпоредба, обаче, касае износ на акцизни стоки в държави от ЕС, а изрично в АУАН и НП е посочено, че лицето е пътувало за Г. - О. Кралство, т.е. извън ЕС. Иска се отмяна на решението на СРС и на потвърденото с него НП. Касаторът претендира и за присъждане на направените от него по делото разноски.

В съдебно заседание касаторът С. С. Ц., чрез адв. Ж., поддържа жалбата.

Ответникът заместник - директор на ТД Митница С., Агенция „Митници“ (ЗМ), чрез юриск.С. в съд.з., оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Настоящият състав на Административен съд – София град, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба, както и след служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК, за валидност, допустимост и съответствие на решението с материалния закон, въз основа на установените факти, приема следното от правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в преклузивния срок от процесуален представител на надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. По съществото ѝ, съдът взе предвид следното:

Въззивният съд, въз основа на събраните от него доказателства, е приел за установено от фактическа страна, че на 22.01.2024г. в [населено място], на МП Летище С. - пътници, Терминал 2, салон „Заминаване“, във връзка с искане от ГКПП, РДГП - Аерогара С. е извършена съвместна проверка на лицето С. С. Ц., пътуващо за Г., Обединено Кралство, транзитно преминаващ през Германия, върнат от зоната след паспортен контрол и след като е преминал зоната за митнически контрол „Зелен коридор - нищо за деклариране“, на неговия регистриран багаж със съответните номера на етикети. При проверката е установено наличие на недекларирани по установения ред цигари - 1000 кутии цигари, съдържащи общо 20 000 къса цигари, облепени с валиден български акцизен бандерол, марка DUNHILL, с единична цена върху потребителската опаковка от 6.80 лева за кутия, като е съставен протокол за митническа проверка №24BG005106M004023/22.01.2024г.

На 22.01.2024г. срещу лицето е съставен АУАН №BG22012024/5800/М-73 за извършено нарушение на чл.233, ал.1, вр. ал.3 от ЗМ. Актът бил връчен лично на Ц. на същата дата за запознаване и е подписан без възражения.

Въз основа на направените констатации в съставения АУАН, при идентично съдържание относно фактическия състав на вмененото нарушение е издадено и процесното НП № BG 2024/5800-62/НП от 17.04.2024г.

Предвид приетата за установена по делото фактическа обстановка, Софийски районен съд е направил извод за съставомерност на административните нарушения както от обективна, така и от субективна страна и не е констатирал наличието на основания за отмяна на обжалваното наказателно постановление.

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства по чл. 219, ал. 1 АПК и АССГ възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка.

Настоящият съдебен състав споделя изцяло фактическите и правни изводи на районния съд. След като е събрал необходимите за правилното изясняване на делото писмени и гласни доказателства, анализирайки същите, съдът правилно е приел, че в хода на АНП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, както и че при установената фактическата обстановка е налице извършено описаното в АУАН и НП административно нарушение от страна на настоящия касатор. Неоснователно е твърдението в касационната жалба, че с оглед показанията на разпитаните по делото свидетели изводите за СРС за извършено нарушение са необосновани, доколкото тези изводи са направени не само въз основа на показанията на разпитания като свидетел по делото актосъставител, но и на базата на представените по делото като доказателства документи - протокол за извършена митническа проверка и разписка към протокола, а и в дадените си обяснения в административнонаказателното производство касаторът по същество не отрича фактическите констатации в АУАН, възпроизведени в НП.

Правилни са и изводите на въззивния съд за липса на допуснати при съставянето на АУАН и на НП нарушения по чл.42 и чл.57 ЗАНН. Дори да се приеме, че в АУАН е допуснато нарушение по чл.42, ал.1 т.5 ЗАНН като не е посочена като нарушена разпоредбата на чл.33, ал.2 от ЗТТСИ /посочена в НП/, към която субсидирано препраща чл.233 ЗМ, както сочи и СРС, съгласно чл.53, ал.2 ЗАНН наказателно постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. Констатираното нарушение е описано в АУАН със съставомерните му белези, даващи възможност на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице да разбере кога, къде и какво нарушение от фактическа страна му е вменено че е извършил, като словесното описание на нарушението съответства на дадената му правната квалификация в НП, като и в АУАН и в НП е посочена коректно санкционната разпоредба на чл.233, ал.1 във вр. с ал.3 ЗМ, съгласно която, който направи опит да пренесе или превози стоки през държавната граница без знанието и разрешението на митническите органи акцизни стоки или забранени за внос или износ стоки, се наказва за митническа контрабанда с глобата, която в случаите на контрабанда на тютюневи изделия е в размер от 200 до 250 на сто от продажната им цена.

Безспорно е установено, че на посочените дата и място касаторът е направил опит да пренесе през държавната граница 1000 кутии цигари, съдържащи общо 20 000 къса цигари, облепени с валиден български акцизен бандерол, марка DUNHILL, без знанието и разрешението на митническите органи. Забраната за износа или изпращанията до друга държава - членка на Европейския съюз, на тютюневи изделия, облепени с български бандерол, освен в случаите, когато това е предвидено със закон, се съдържа в разпоредбата на чл. 33, ал. 2 от Закона за тютюна, тютюневите и свързаните с тях изделия. Санкцията за такова нарушение, в случай на недеклариране пред митническите органи, е предвидена именно в посочената в НП разпоредбата на чл. 233 ЗМ, ал.1, която предвижда, че който пренесе или превози стоки през държавната граница или направи опит за това без знанието и разрешението на митническите органи, доколкото извършеното не представлява престъпление, се наказва за митническа контрабанда с глоба от 100 до 200 на сто върху митническата стойност на стоките, или при износ - стойността на стоките. А в ал. 3 е посочено, че когато предмет на митническа контрабанда са акцизни стоки или забранени за внос или износ стоки, глобата в случаите на контрабанда на тютюневи изделия е от 200 до 250 на сто от продажната им цена. След като безспорно е установено, че касаторът е направила опит да пренесе през държавната граница тютюневи изделия, които са акцизни стоки, облепени с български бандерол, на същия следва да се наложи наказание именно съобразно посочените в НП разпоредби.

Неоснователно е и твърдението, че не е налице хипотеза по чл.33, ал.2 от ЗТТСИ, тъй като същата забранява както износа за трети държави, извън ЕС, така и изпращанията до друга държава – членка на Европейския съюз, на тютюневи изделия, облепени с български бандерол, освен в случаите, когато това е предвидено със закон. В случая, както се сочи в НП, касаторът е пътувал за О. Кралство, транзит през Германия. При износ на акцизни стоки от физически лица в личния им багаж към трети страни при определяне на допустимото количество са относими разрешените лимити за внос на третите държави, като определящ е най-ниският лимит сред транзитните държави и крайната дестинация на пътуване в случай, че се пресичат границите на няколко държави, които имат различни лимити.

Съгласно чл.91в, ал.7 от ЗАДС, физически лица може да изпращат, пренасят или превозват до друга държава членка /в случая транзитната държава - Германия/ закупени в страната тютюневи изделия и алкохолни напитки, предназначени за лична или семейна употреба или за подаръци, когато стоките не надхвърлят количествените ограничения в правилника за прилагане на закона и действията не се извършват редовно. Т.е. забранено е изпращането, пренасянето или превоза на акцизни стоки над количествата, определени за лично потребление в чл. 4в, ал. 1 от Правилника за прилагане на Закона за акцизите и данъчните складове (ППЗАДС): за тютюневи изделия: цигари – 800 къса.

Доколкото касаторът е пътувал за О. кралство, съгласно разпоредбата на чл. 137, ал. 1, б. "а" и б. "б" от Делегиран Регламент на Комисията /ЕС/ 2015/2446 от 28.07.2015 г. за допълнение на Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. на Европейския Парламент и на Съвета за определяне на подробни правила за някои от разпоредбите на МКС, митнически декларации за износ може да се правят в устна форма, когато се отнасят за стоки с нетърговски характер или за стоки с търговски характер, при условие, че стойността им не надвишава 1 000 EUR или нетната им маса не надвишава 1 000 кг. Дефиниция на понятието "стоки с нетърговски характер" е въведена в чл. 1, т. 21, б. "б" от делегирания регламент. Съгласно същата, това са стоки съдържащи се в личния багаж на пътници, когато имат случаен характер и се състоят от стоки изключително за лично ползване от пътниците или техните семейства или стоки, предназначени за подаръци; естеството и количеството на тези стоки трябва да е такова, че да показва, че те не се внасят или изнасят с търговска цел. В процесния случай обаче установеният брой кутии цигари е общо 1000бр., което значително надвишава количеството за лична употреба, каквато се твърди от жалбоподателя. Поради това и предвид ограничението, предписано от чл. 33, ал. 2 от ЗТТСИ и чл. 142, ал. 1, буква "в" от Делегирания регламент, цитираната разпоредба на чл. 137, ал. 1 от същия регламент не следва да бъде прилагана. Въз основа на горните съображения се налага извод, че тютюневите изделия в багажа на жалбоподателя са подлежали на деклариране с митническа декларация. Този факт е породил и задължението за него да премине през "Червен коридор – за деклариране", като зона за митнически контрол, доколкото установените в багажа му късове цигари не са се отнасяли към стоките с нетърговски характер и са били обект на забрана за износ, по смисъла на чл. 33, ал. 2 от ЗТТСИ.

Деянието му е останало във фазата на опита, поради факта, че цигарите са открити в хода на протичащата проверка на багажа на касатора и подадената за това информация до митническите органи, които са установили и иззели цигарите, предмет на административното нарушение, което е попречило за фактическото им пренасяне през границата на Република България. Предприетото от дееца е останало недовършено, поради независещи от него причини, тъй като действията на митническите органи, при които са открити вещите, е станало по силата на властническите им правомощия и независимо от волята на жалбоподателя. По този начин жалбоподателят е

осъществил опит за митническа контрабанда, по смисъла на чл. 233, ал. 3, вр. ал. 1 НК, за което законосъобразно административнонаказващият орган е ангажирал неговата административнонаказателна отговорност.

Предвид количеството цигари - 20 000 къса, което в пъти надвишава лимита от 800 броя по чл. 4в, т. 1, б. "а" от ППЗАДС, съдът приема като защитна теза и не кредитира твърдението на касатора, че цигарите са били за лично ползване, и споделя извода, че обективно пренасянето им е било с търговски характер.

Правилни са и изводите на СРС, че глобата е законосъобразно определена. В чл. 233, ал. 3 ЗМ се съдържа механизма за това - от 200 до 250 на сто от продажната им цена. В НП е описано подробно как е определена същата.

С оглед гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания на чл. 63в от ЗАНН във връзка с чл. 348 от Наказателно-процесуалния кодекс и на други такива, за които АССГ следи служебно, касационната жалба следва да бъде отхвърлена, а оспореното въззивно съдебно решение – оставено в сила.

При този изход на спора, съобразно разпоредбата на чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН на процесуалния представител на ответника по касация следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение за касационното производство, определено по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ - в размер на 80 лева, заплащането, на което да се възложи на касатора.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1-во от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XI касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5237 от 02.12.2024 г. по а.н.д.№8143/2024г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 3-ти състав.

ОСЪЖДА С. С. Ц., ЕГН [ЕГН] да заплати на Агенция „Митници“ съдебни разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и/или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.